

Pacific Herald.

No. 38.

Parkland, Wash. 21. Sept. 1896.

6te Aarg.

Et Ord til de unge.

(S. Bløttan.)

Yngling, Pige! naar du ud i Verden
Bort fra Hjemmet engang vandre vil;
Naar din Lyst dig drager ud paa Færden
For at lege med i Livets Spil, —
Hør da først, hvad Fælleren vil til dig tale;
Den forlorne Søn vil han for dig afmale.

Tag det Billede med dig, hvor du vanker,
Læs i det maatte din egen Gang.
Dig vil ogsaa lokke samme Lanker
Og den samme Verdens Glædesang
Som den yngste Søn, da han sin Fæder
Og sit Himmelhjem for Verdens Lyst for-
lader.

Maa du stilles fra dit Hjem herneben,
Hold dog fast paa Himlens dyre Hjem.
Ikke her, men hidsjet nydes Glæden,
Kun at vi til den engang naar frem.
Hjemad kjerlig vil Guds Fæderhaand os
lede,
Ja, om hvert et Hjed paa Livets Vandring
fæde.

Og hvis du, hvad Gud i Naade hindre,
Vilksom gaar som den forlorne Søn;
Hust, at Fæderfaanen kan din Smerte
lindre,
Flyr du did med samme Angrens Søn.
Men af fæst, vi ved, er de forlorne Sønner,
Som for Synd har hverken Døder eller
Bønner.
[Cv. L. K.]

Trofast bevaret.

Ensteds oppe i Nordland ligger skjult
bag Fjelde en liden Husklynge. Fol-
kene der lever venligt og fortroligt med
hverandre, borte fra den store Verdens
Larm. Husene er for det meste smaa,
kun Lensmandens er noget større og an-
seeligere end de andre. Kirke og Skole
har Stedet ikke, Børnene har et godt
Stykke Veie til Skolen, og om Søndag-
en maa Beboerne tidlig op for at være
fremme til Kirketjenesten begynder.
Livet synes at være ensformigt for disse
Kystboere, men det har sine Glæder og
Sorger ligeaaabel som Menneftenes Liv
i de store Byer.

Det var i Februar 1860. Straa-
lende steg Solen op af Hævet efter
karmfulde Dage og Uger, og allerede
tidlig om Morgenen samlede næsten alle
Mændene sig ved Hævet for at begive sig
paa Fiske. Snart gik flere Baade ud,
og glade vinkede Fiskerneen Hilsen iland,
hvor Kvinderne og Børnene forblev en
Stund for at se efter Baadene, og
stændte sig da hjem, thi der var meget
at udrette efter Mændenes Bortreise.
Kun en datter, ung Kvæde blev staa-
ende igjen og saa drømmende ud over
de blaa Bølger.

Det var Else, Fiskeren Andreas's
Hustru. Hans Baad var den sidste, og

han viftede endnu over til hende med sit
røde Lommenørklæde. De havde havt
Bryllup for fire Uger siden, og det var
første Gang, Andreas reiste bort for
længere Tid.

Langsomt gik hun tilbage til Hjemmet,
medens hun flere Gange vendte sig om
for at se ud over Hævet. Det varede
ikke længe, før det blev for ensomt for
hende, og hun begyndte at længes efter
Mandens Hjemkomst.

Kort før hun kunde vente ham, be-
stemte hun sig til at besøge sin Far.
Da hun kom, strakte han begge Hænder
mod hende og raabte: "Det var rigtig
snilt af dig, at du kom; jeg har længtet
efter dig, jeg savner dig svært." Else
satte sig hen til ham, pratete som da
hun endnu var hjemme, og hentede hans
Pibe. Dog kunde hun ikke blive Herre
over en vis Uro og sagde endelig: "Kom
med ud, Far, og sig, hvad du tænker
om Beiret." De stod da begge og saa
ud over Hævet og op mod Skjerre, og
snart var de vis paa, at en Storm var
nær ved at reise sig. Uengstelig saa
Else paa Fæderen, men han sagde:
"Barn, vær ikke naragtig, en Fiskers
Hustru maa vænne sig til Nød og Fare
og ikke straks miste Modet; mærker de
ude paa Hævet, at der kommer Storm,
gaar de ind, og Andreas er vant med
Vind og Veir og flink paa Baad."

Det varede ikke længe, før Vinden
begyndte at tude, Sjøen reiste sig, og
snart hørtes Bølgerne Larm. Else og
hendes Far skyndte sig ned til Stranden,
hvor en stor Del Kvinder efterhaanden
samlede sig. Alle spejdede ængstelig ud
over Hævet, og om en Stund dukkede
det ene sorte Punkt op efter det andet:
Baadene nærmede sig og blev hilfede
med Jubel. Fiskerne kom lykkelig ind,
og saa hurtig som muligt skyndte alle sig
bag de beskyttende Fjelde, hvor Husene
laa saa sikkert i Skjul.

I hver Baad som nærmede sig, havde
Else haabet at se Andreas, men forgjæ-
ves. Hun spurgte Fiskerne efter sin
Mand, nogle vidste intet om ham, andre
havde endnu for en Time siden været i
Nærheden af ham, og en gammel Mand
fortalte, at Andreas havde vovet sig
længere ud end nogen anden, fordi
Fangsten havde været mindre god, og
han mente, at han dog maatte bringe et
nogetlunde godt Udbytte med hjem til
sin Hustru. Til sidst var det bare Else
og hendes Far, som stod ved Hæved-
den og spejdede udover, men Stormen
blev for stærk for den gamle Mand, og
Datteren maatte følge ham hjem. Else
tale ikke meget, men Angsten stod skrevet
paa hendes Pande.

"Barn, gaa hjem, befal din Mand i

Guds Haand og læg dig til at sove; det
er sent nok," sagde den gamle. "An-
dreas er vist sejlet hen et andet Sted og
kommer nok hjem imorgen tidlig, hvis
Stormen lægger sig." Else satte en
Lampe i Stuebindowet for at vise de
hjemvendte Veien, derpaa sagde hun sin
Far Godnat og vandrede hjem til sit
lille Hus. Men hun kunde ikke lægge
sig; Stormens Brusen hentes hun blev
stedse værre, og i Munden saa hun An-
dreas kæmpe med Bølgerne. Hun faste
et Tørklæde om Hovedet og vilde
just slukke Lampen, da hendes Die faldt
paa den store Bibel, som Andreas havde
arvet efter sine Oldeforældre, og hvori
hun plejede at læse om Aftenen. Hun
aabnede den næsten mekanisk og læste de
Ord: "Den, som bor i den høieste
Skjul, han skal blive om Natten i den
almægtiges Skygge. Jeg vil sige: Her-
ren er min Tillid og min Befæstning,
paa hvilken jeg forlader mig." Hun
kunde ikke andet, hun maatte læse den
herlige Ude Salme ilende. Derpaa
faldt hun ned paa sine Knæ og befalede
den elskede i hans stærke Haand, som
kunde befale sine Engle at bevare ham
paa alle hans Veie.

Else var blevet roligere, men hun
maatte dog op paa det høie Fjeld, hvor-
fra hun, saasnart det blev Dag, vilde
kunne overskue en Del af Hævet. Her-
oppe blev hun i Timevis, snart staaende,
snart knælende, spejvende ud i den mørke
Nat. Hun agtede ikke Regnen og Kul-
den, fra hendes angstfyldte Hjerter steg
et Suk efter det andet op til Himlen.
Hvor længe hun havde været deroppe,
vidste hun ikke, men hun mærkede, at en
lys Stribe viste sig i Horisonten; det
begyndte at gry. Endnu raste Stormen,
Sjøerne joges, men lysere og lysere blev
det, og Else kunde stedse bedre overskue
Hævet. Men hvad var det? Et mørkt
lidet Punkt syntes at bevæge sig paa
Havsladen. Hun saa næie bort paa det
— jo, det maatte være en Baad. Snart
kom den nærmere, snart blev den kastet
tilbage, den kæmpede vakkert mod
Storm og Bølger. Det maatte være
Andreas, aa, om hun kunde hjælpe ham!
Else holdt Haanden for Dinene, for ikke
at se det ængstende Skue, men saa
maatte hun igjen kaste Blikke paa det.
Baaden var nu ikke langt fra Land,
men den kunde ikke nærme sig det, da
Brændingen var for stor. Else skyndte
sig ned til Stranden; hun vred Hæn-
derne, hun vinkede, hun hulkede og bad,
hendes Angst og indre Bevægelse kjendte
ingen Grænser.

Da var det for hende, som om en
Stemme raabte: "Den, som bor i den
høieste Skjul, han skal blive om Natten

i den almægtiges Skygge. Jeg vil sige:
Herren er min Tillid og min Befæstning,
min Gud, paa hvilken jeg forlader mig."
Det havde hun jo lært om Aftenen, og
hun vidste det, hendes Andreas forlod
sig paa Gud, skulde han ikke kunne og
ville redde ham? Hun kastede sig ned i
den vaade Sand, bedækkede sit Ansigt
med Hænderne og streg til Gud om
Hjælp og Forbarmelse. Saaledes laa
hun længe uden at se op, Stormens
Brusen overdøvede enhver anden Lyd,
men det syntes dog, som den gav noget
efter. Pludselig fælte hun sig omsluttet
af to Arme; hun saa angstfuld op, og
se, der stod hendes Andreas sund og i
god Behold, og den stærke Mand hulkede
som et Barn, da han trykkede sin Hustru
til sit Bryst. Han var reddet, det vidste
Else nu, og begge knælede paa Stran-
den og takkede den himmelske Fæder for
hans underfulde Hjælp.

Andreas var gennembaad og saa ud-
mattet, at han knapt kunde tale; hun
trak ham med sig til deres lille Hus, og
først efterat han der havde varmet og
bederfvaaget sig, kunde han fortælle Else,
hvilken frygtelig Nat han havde tilbragt
paa Sjøen, at ogsaa for ham hin skjønne
Salmes Ord var traadt for hans Sjæl,
at han havde skreget til Herren og til-
sidst var blevet saa vidunderlig hurtig
reddet. "Jeg tror, Englene har baaret
mig til Land," tilføjede han.

Else nikkede og jagde andægtig Or-
dene: "Han har befalet sine Engle om
dig, at bevare dig paa alle dine Veie."

Nu først tænkte Else paa, at bytte
hans vaade Klæder; hun havde endnu
ikke givet sig Tid til at løse sit Hoved-
tørklæde. Da det faldt ned, sprang
Andreas op og satte i et høit Skrig.
Else saa forundret paa ham, men An-
dreas traadte hen til hende, trykkede
hende ømt til sig og hviskede: "Min
stakkers Else!" Derpaa hentede han
fra Kammeret et Speil og sagde: "Se
i det, kjære, men bliv ikke forstrækket."
— Og hvad saa Else? Hendes vakre
sorte Haar var gennemtruffet med Sølv-
traade, den forløbne Nats Angst havde
bleget det sorte Tiden. Men Else sørgede
ikke derover, hun jagde glad: "Ser du
Andreas, her har vi et blivende Mind
om Guds underbare Hjælp, og kommer
vi atter i Nød og Fare, saa skal mit
hvite Haar erindre os derom og styrke
vort Mod og vor Tillid."

Sand Inderlighed er lig Bivlen, den
volter ikke høit, men bærer sit Hoved
og skjuler sig i sine egne Blade.

(St. Bernhard.)

Presteordination i Seattle.

Søndag den 13de Sept. var en sand Høitidsdag for Immanuel Menighed i Seattle og Zion's Menighed i Ballard; thi paa den Dag blev i Kirken i Seattle under stor Deltagelse fra begge Menigheders Side Kandidat Hans M. Gundersen viet til Prest, og det for de to nævnte Menigheder. Det at en Kandidat kan ordineres paa det Sted og blandt de Folk, hvor han er sat til at virke, er noget saa stort og for Prest og Menighed saa velegørende og løstende, at man kun da skal undlade det, naar det var saa omtrent umuligt at gjøre det. Kirken var af venlige Hænder pyntet smukt for Anledningen. Alle Sæder i Kirken var fulde. Nogle Bønder fra Parkland havde ogsaa indfundet sig.

Paa Grund af Formand Hørstads Fravær blev Ordinationen udført af Pastor S. E. Foss, Distrikts Vice-formand. Han udførte den hellige Handlung efter det nye Ritual. Ordinationstalen, som vi haaber senere at kunne offentliggjøre i Herald, sluttede sig til Pauli Ord i 1 Tim. 4, 16: "Giv Agt paa dig selv og paa Undervisningen, bliv ved dermed; thi naar du gjør dette, skal du frelse baade dig selv og dem, som høre dig," og var en alvorlig og varm Henvendelse til Ordinanden og Menighederne med Hensyn til det, som angaar det hellige Prædikeembede og dets rette og velgjørende Forvaltning. Et Offer oplystes til Indremissionen. Efter at Handlingen var over den bente Past. Grønberg, der siden Pastor Hoel drog til San Francisco, midlertidig har betjent Menighederne, nogle formanende og opmuntrende Ord særligen til Menighedstlemmerne og indførte den nye Prest. Om Aftenen den samme Søndag blev Past. Gundersen indført i Ballard af Past. Foss, og holdt sin Tiltrædelsesprædiken der i Zion's Menighed. Ved Ordinationen intimerede Past. Grønberg og op læste Ordinandens Bevnetstid, der lyder saaledes:

Hans Martin Gundersen, Søn af Sabelmager i Tromsø, A. Gundersen og Hustru, heds Amundsen, er født paa Tromsø den 28de Marts, 1867, døbt og konfirmeret sammesteds.

I sin Mars Alderen begyndte han sin Skolegang, blev efter et Par Aars forberedende Undervisning optaget som Elev ved Tromsø hviere Skole Sommeren '75. Efter her at have besaaet Videnskolen's Afgangseksamen paa Latinløjten, afbrød han Aar 1883, nærmest påagend af Helbreds hensyn, Studierne og tog tilfø. Tanken var da nærmest at erhverve den lovbefalede Fartstid for saa at søge Optagelse ved Søkrigsskolen, men efter at have seet Forholdene an paa nærmere Hold under et Ophold i Kristiania opgaves Tanken derom, og han vendte at fare i Handelsmarinen. Fra Jule '87 opholdt han sig halvandet Aar i hjemmet optaget af forskellige Studier, særlig Sprog og Historie, underkastede sig om Sommeren Tidssprøve ved Tromsø Skole i Fagene Engelsk og Fransk, gjen-nemgik om Høsten og Vinteren Tromsø Smandskole med tiliggende Søartikulationsskolen, hvorefter han med Patent som Styrmand i Adenrigsfor-atter gik tilfods.

Allerede i Barndommen havde han næret en Længsel efter at kunne vie sig til Kirken's Tjeneste, og efter hvert

som under Livet tilfø den nedbrudte Helbred bandtes tilbage, yttrede denne Længsel sig stærkere og stærkere. Flere Tilfælder i Livet syntes ogsaa som et Herrens Fingerpeg i den Retning. Allerede flere Gange havde han været nær ved at opgive Sølivet og tage fat paa det teologiske Studium; men Tanken paa de pekuniære og andre Banfæligheder, samt det store Antal af ledige Kræfter i den norske Kirke stod altid hindrende imod. Dels af Uvelkendt-hed med de amerikanske Forholde, dels, fordi det syntes lidet tillokkende at leve for altid i et fremmed Land, havde det ikke faldt ham ind nogenstunde at gaa over hid til Amerika, før han under den sidste Særeste af en herbærende Ven, nuværende Pastor Ambalsrud i Hoboken, blev gjort opmærksom paa den Trang, der blandt vore Landsmænd i dette Land var til Prester, samt opfordret til at komme herover. Dett havde tilfø, at han 1893 opgav Sølivet og reiste hjem for i No at kunne overveie Sagen. Efter alvorlig Selvprøvelse og med Bøn til Gud om, at hans Villie maatte se, indgav han da sin Ansøgning om Optagelse som Student ved Luther-Seminar, hvor han ved den iaar afholdte Eksamen er befunden dygtig til at overtage det hellige Prædikeembede.

Med Tal til Gud og Mennesker, særlig Forældre, Lærere og andre, der ved Raad og Waad har staaet ham bi under Studietiden, staaet han da foran dette vanskelige Embede, vel i Tvivl og Frygt under Følelsen af egen Udygtighed, dog ogsaa frimodig, forvisset om, at den naadige og sterke Gud, hvis nyrende Haand han under sit brøvede Liv saa ofte fornå, ogsaa nu skal give Kraft og Styrke til ret at vogte den betroede Hjord.

Naar han da fremstiller sig til Ordination, anmoder han om, at Menighederne ved sine Forbønner i Jesu Kristi Navn vil forhjælpe ham til Herrens rige Naade og Barmhertighed.

Han er kaldet til Prest og Sjølær-ger for Sammonuel n. ev. luth. Menighed i Seattle og Zion's n. ev. luth. Menighed i Ballard, Wash., og er sig ikke bevidst at have brugt noget i Guds Ord forbudt Middel for at komme i Embede.

Jesús Kristus, Kirken's Herre og Ypperstepest har stillet og besejnet os og saa denne nye Arbejder, og lade os Naade hans Gjerning lykkes til Kristi Væ og Forberigelse og mange Sjæle til Fred og evig Frelse!

"Ikke nu, men du skal forstaa det herefter."

Da en spurgte, hvorfor Gud gjorde saa meget, som man slet ikke kunde forstaa Grunden til, sagde Luther: Fordi det ikke er nødvendigt, at vi skal forstaa det; han vil slet ikke, at vi nu skal forstaa, hvad han har fore med os, som han sagde til Peter: "Hvad jeg gjør, forstaa du ikke nu, men du skal forstaa det herefter," paa sin Dag nemlig.

Da skal vi først ret erkende, hvor godt og trofast den gode Gud har ment det naar han ogsaa sendte Ulykke, Nød og Angst over os. Indtil den Tid skal vi trostlig overgive os til ham og stole paa, at han ikke vil lade os fordærves hverken paa Begeme eller Sjæl, men han lader saaledes med os, at alt, det være godt eller ondt, maa tjene os til bedste.

Brev fra Pastor Brevig.

Bort Clarence, Alaska 8de Juni 1896.
Kjære Prof. D. Grønberg.
Parkland, Wash.

Skjønt endnu omgibne af Sne og Is saa er vi dog nu saadidt optøet at vi begynder at vente paa Sommeren og Marsposten.

Vinteren har været mere jevnfold end forrige, men ikke saa stormfuld. Meget mere Sne faldt ogsaa i Vinter og derfor er det vel vi saar beholde den saa længe. Paa Nord siden af Huset ligger Snefjæmnen endda 10 Fod høi. Gamle Regers har givet meget Varme fra sig i Vinter, og holder vist ud en Vinter til....

46 Gudstjenester har været holdt igjennem Aaret, desuden engelsk Søndagskole hver Søndag. 3 Børn er døbt og 1 Jordfæstet. Et Par er ægteviet: Indianeren Moses (døbt af Episkopalerne paaovre Yofon) og Estimoepigen Rozal — Han er nu i Golwin Bay med den Hjord, som i Vinter blev taget hid og hun er kommen tilbage til sine Forældre.

Den 2den Marts døde vor lille Søn Carl af Cholera morbus efter kun 14 Dagers Hjørd Sogdom. Han døde efter et langvarigt Krampeanfald. Han var nu bleven en Hjal, som siden Gul og kunde tale ikke saa lidet Estimo, samt Høst og lidt Engelsk. Estimoerne tog sig meget nær af hans Død, da han var meget glad i dem. Det traf sig saa heldigt at jeg havde hos mig en Russer, der taler alle Estimodialeter fra Golwin Bay hjøvover, og hans Tjener, en Estimo der er boiet omtrent 85 Mil i Syd, og som taler Malemute, der ogsaa tales her, begge er døbt af de svenske Missionsvenner, og Rameroff har været to Aar i Minneapolis og lært godt Engelsk. Nu reiste de for Alaska Commercial Co. — og handlede Pelts-værl. Ved Hjælp af disse vil jeg Anledning til at forklare for de indspøble hvad Døden er for den, som dør i Troen paa Frelseren, og Forskjellen mellem en troendes og ikke troendes Død. Om-trent 200 var tilstede og var meget opmærksomme og flere syntes bevæget, noget der er meget sjældent hos dem, da de har Indianerens tilfyneladende Vige-gyldighed for alt som hænder omkring dem. Naar en af deres egne dør, saa for alle Stedet, hvor han er og kan træne af de nærmeste for Vigen, idet de, saa snart Livet er lukket, tager Vigen op gjennem Taghullet, løber det i Sælskud og med nogle af de Ting den afdøde har brugt i Livet, lægges han paa nogle tynde Træstammer, og beakles med Stoffer og Rødder. Den døde omdøles aldrig mere af nogen, og for at hvo vi skal kunne tilbage, saa kaster hele Vigen Ildbrande fra sine Hjulage efter Vigen. Her gjorde de en Undtagelse og kom for at se Vigen Dagen efter, og samlede i Skolehuset ja fulgte med til Graven. En Umevik — (Hjørding) hjøvrede siden, at han søllede, at saa komme hid hvor Karl var; men han var bange for, at han ikke vil Lov til at komme hid. Fakt har jeg prædiked for dem ved Hjælp af Toll 8 Gange og andre ogsaa 8 Gange her, saa noget af Evangeliet har de hørt; men det de hører af flere af de Mænd, der reiser rundt er ofte meget tyndt ja villedende, og giver de indspøble aldeles falske Forstillinger om Gud og Frelsen. Paa de Steder jeg har talt, har jeg ofte be-gyndt med at fortælle om vore For-fædres Hedendom og hvordan Mænd

kom til dem og forkyndte Evangeliet, paa samme Naade er vi nu kommen til dem; saa fortalt om Skabelsen og Men-nelket i Ustyrlighedsstanden, Synde-faldet, Løftet om Kvindens Sæd; hans komme i Tidens Fylde, Jesu Liv i Lydighed, og Lydighed i Lidelse, — (Dyphdelsheds Loven og Lidelse af Straf-sen) Opstandelse og Himmelfart, hvor-for han led og hvordan der i hans Blod er Syndsforladelse, samt hvordan vi kan saa nyde godt af den eller gjøre Kristi Gjerning til vor osv. Naturlig-vis tolerer jeg ikke om alt dette i en Prædiken; men dette er de Sandheder, jeg især søger at indprente dem. Den sidste Gang jeg talte over den store Naadvere, berøste jeg ogsaa Dommen over dem som ikke modtager Evangeliet, og at disse Folk, der nu havde hørt Naadebudskabet vilde enten i Tro mod-tage det eller ogsaa i Vantrø forkaste det, og som deres Tro saa deres Dom. Dette om Dommen over dem som ikke modtager Frelsen; men her som Jesu Korsets Fiender, forarget en ung Mis-sionsven, der hørte det; thi han troede vi her kun burde prædike om Guds Kjærlighed og Barmhertighed; men ikke sige noget om hans Retfærdighed eller Dom over Synderne; thi det vil kun skrænke dem væk fra Naaden. Jeg troede det hele Guds Raad til Salighed vorede forkyndes og baade Dødens og Livets Bie forelægges for dem, at de kunde vælge Livets.

Den 17de April fik vi en liden Datter der har saet Navnet Dagny Alaska, kun et hødt Barn er født længere nord-vest paa Amerikas Fastland, nemlig Lucy Alaska Boy i Cape Prince of Wales. Sundhedsstilstanden har været god blandt Stationens Besætning. 5 Børn er født og to døde inden Aaret. Nu er Vigen frem med flere af Konerne. Blandt Kernerne har en frem Syge hjøvret og tilfammen med hvad den har obelagt, de som er slægtet og paa anden Naade omkomne, saa løber Tallet op til 86 Men. Fra Sibirien kom der 142 og i Baar saalangt 133 Kalve. Hjøvden tæller nu 464 Men, og i alt er der i de 4 Hjøvder omkring 1140 Men. Hvilke Forandringer der vil komme til at se i Sommer er ikke godt at sige....

Vapperne længtes alle tilbage til Laplands Hjøvde og Skove; thi de Kjøvste Sletter og Hjøvde herude er dem for gulde og Vinden for allestedes-nærværende og for skarp. Smagthøverer har været almindelige i Vinter brøde af de herboende og besøgende. Fra hjøvnden hjøvler de ikke ofte; thi en forsigtig Forsæls i den Reining er den sikke Død.

Formodentlig vil vi en Naad eller to senere med større Sikkerhed kunne sige hvordan det bliver til næste Vinter og til da en hjøvkelig Hjøvde til Dem og Familie, samt andre Besøbere i og rundt Parkland fra mig og Hustru.

Deres i Kristi.
T. A. Brevig.

Ikke saa forunderligt.

En Ven af Ledhusen sagde engang til ham mens han var lidt beruset: "En Ting er noget forunderligt og som jeg ikke kan begribe; det er, hvorfor Indianerne bliver saa meget oftere drulne end hvide Folk." "Syndes du dette er forunderligt?" sagde den gamle Hjøvding: "Ih, dette er ikke det minste forunderligt. Indimene tænker ikke det gjør dem minste Skade, at de drikker sig fulde saa ofte de kan, men I hvide Mænd siger, at det er Synd og ikke des- mindre drikker I eder fulde." T. A.

Husandagtes Velsignelse.

Et ungt Ægtepar var bleve fremmede for hinanden, sa tillige endog ligefrem uenige som Folge af et Bengelad, forvoldt ved Mandens Leisindighed. De havde opgivet at holde den sædvanlige Husandagt, da de tyste, at de med det dybe Saar, som Uenigheden havde fremlid, ikke vovede at træde frem for Herrens Trone. Saa kom Bedstemoder paa Besøg, og hun vidste intet om denne Splittelse, som var indtraadt. Da Aftenen hentedes hun som sædvanlig, naar Børnene vare hjemme, den gamle Familienibel fra Hylben. Med et Udtryk af Forundring, men uden at sige noget, blæste hun Sjøet, som havde lagt sig paa den, og sadnede den hære Bog og flulde netop til at begynde Læsningen. Da fyrte hendes Datter, udbrydende i hede Taarer, hen til sin Mand, som stod der med båret Hoved, kastede sig til hans Bælt og raabte: "Først flutte Fred, først tilgibe hveranden, saa kan vi høre Guds Ord. Vil du, Otto?" Men han havde allerede omjævnet sin hære Hustru, og Saandet var lugtet paa ny. Forsonede nærmede de sig nu Saand i Saand den hære Bedstemoder, som havde været et taust Vidne og nu med lille Glæde læste en Lovsang i Davids Salmer.

Dagtalesse.

Den berømte Biskop Augustin havde en saadan Afsigt for Bagvaskelseslynden, at der under Maaltidet altid paa hans Bord var et løst en Indskrift, der mindede om, at enhver, som gjorde sig skyldig i denne Synd, var udelukkede fra hans Bord. Da en Dag nogle af hans høitstående Venner overtraadte denne Forskrift, blev han saa forrig, at han erklærede, at enten maatte Indskriften udskilles, eller saa vilde han gaa op fra Maaltidet og gaa sin Vej.

Spørdan stiller du dig til denne Synd, der i vore Dage er, saa almindelig?

Et Min af Luther om det N. T.

Bort Testamentet er en herlig Bog, Til Himmelrige den gjør os kløg. Vel den, som holder sig dertil, Som Gud i alt velsigne vil; Thi evig fast staar Herrens Ord, Og evigt Liv i Ordet bor. Et Verden vi beholde kan — Guds Ord, Guds Ord kun holder stand; Det siges os i Dødens Råd Og frit os fra den evige Død.

Tacoma Nyheder.

Torsdag og Fredag i sidste Uge havde Kvindeforeningen i Vor Frelser's Menighed en særdeles velsigget Fests. Pastor Speratis havde sørget for et godt Program for begge Aftener. Professor Olof Aull blev som sædvanlig modtaget af Publikum med den Entusiasme, som hans kunstneriske og spelsfulde Violinspil forjerner. Miss Rose Hedwig er en ung lovende Pianistinde. Hun hofede meget Bifald og maatte give et Tacapo Nummer. Mesdames C. A. Speratis og Frøken

Magas Deltagelser vandt ogsaa Publikums udelte Bifald.

Orkesteret og den norske Glee Club af Tacoma, begge Foreninger under Pastor Speratis Ledelse, forbyrde i ikke ringe Grad Programmets Variation og Fuldbendighed.

Efter den musikalske Del af Programmet serveredes Forfriskninger, medens Kvinderne paa samme Tid folgte de mange, smukke Gjenstande, der netop beviste, at Kvinderne ikke har været ledige, naar de har kommet sammen til sine Møder. Oplaget af Værene blev nok ogsaa betydelig forøget Fredag Aften.

Mr. S. B. Hansen viste nemlig at han kunde gjøre mere end sælge Real Estate. Han kom med Armene fulde af mange vakre og meget værdifulde Gjenstande, som han om Eftermiddagen havde faat forærende af Byens ledende Forretningsmænd. Mr. Hansen viste ogsaa, at han forstod at sælge disse Gjenstande; men en meget smul Gynge stol kunde han ikke saa meget for, som han ønskede, hvorfor Reklamat blev, at Kvindeforeningen forærede Stolen til Pastor Sperati, som naturligvis modtog den med Taknemmelighed.

Festen indbragte over \$80.00 Netto.

Til Presterne af Stillehavshystens nordre Specialkonferens.

Da det har vist sig at Formand Garstad og flere andre af Presterne ikke kan blive i Silverton til den af Mødet tjort bestemte Tid, og tillige da det er saa overmaade knappe Pengemidler, saa henstiller undertegnede med Bæde af Presterne til de øvrige Medlemmer af Konferensen at udsætte Mødet til en for alle bekvemmere Tid. Derfor et Afsat af Presterne ikke er i mod denne Udsættelse og melder dette til undertegnede inden to Uger, saa bliver Mødet afsat.

Silverton, 10de Sept. 1896.

H. Pedersen.

Nyheder.

Fr. E. E. Donohue er ansat som Lærer i Commercial Department ved P. S. U. og var tilstede ved Skolens Åbning d. 16 Sept. Fr. Donohue har før haft Ansættelse ved "Kane Business College" i Seattle, Wash, og har udværelde Undersøgelser fra denne Anstalt. Han er Amerikaner. Han skal ogsaa overtage noget af Undervisningen i det engelske Sprog. Joll, som ønsker at saa sine Børn uddannede nærmest for Forretningslivet kan trygt sende dem til vor Skole, da den nu i dette Fag har gode Lærere.

Henriette og Pauline Alcock, som begge producerede Hjør fra Normal Afdeling ved vor Skole, har faaet Ansættelse som Lærere i den offentlige Skole, den første i Nærheden af sit hjem paa Washon Island og den anden i Florence, Wash. Harold graduere de to unge Kvinder med deres Ansættelse. Der er intet som bedre kan anbefale vor Skole end det, at dens Graduerter faar Ansættelse og at de gjør grundigt og om mulig, bedre Arbejde end Elever fra nogen anden Skole paa Kylen.

Ogsaa til dem, som er særdige paa Skolen og har forladt os siger vi: Vær flittige, dugtige og nyttige i al eders Gjærning!

Fr. Ole Janson med Hustru og Børn er flyttede fra Haller City til Parkland. Janson og Hustru skal arbejde paa Skolen, og Børnene skal gaa paa Skole.

P. S. U. begynder sit tredje Skoleaar den 16 September. Mere herom i næste Nummer.

Miss Henriette Alcock, fra Washon Island, besøgte Skolen ved Åbningsfesten d. 16 Sept.

Miss Nora Johansen fra Everett har været i Besøg hos Mrs. Kraabel et Par Uger. Det var fornemmelig for Helbredens Skyld, at Miss Johansen kom til Parkland, og hvad enten det er Parklands friske Luft eller Mrs. Kraabels gæstfri Bord, nok er det, at Miss Johansens Helbred er betydelig bedre. Parkland vil snart blive kendt for sit sunde Kemat.

Miss Soshie Petersen og Miss Alice Storgen er komne tilbage fra Dallas; men Harold har ikke faaet høre det mindste om Fornøjelsen. Hvordan gik det paa Turen?

Bed Frøken River er der iaar nedlagt 400,000 Kasser Laks.

Terabane-Kompanierne Great Northern og Northern Pacific er indgaaet paa at nedsatte Billetprisen fra Chicago til Puget Sound til \$25 fra eller omkring den 1ste November for saadanne Personer, der agter at nedsatte sig her paa Farmingland. Tid.

Pastor Laurits Nielsen blev fornylig af Venner i Mount Pleasant, Cowitz County, anmodet om at besøge den nord-østevangeliske Kirkes Menighed og nedsatte sig paa Stedet. Mr. Christ. Pedersen tilbød Pastoren et godt Stykke Land, ligesom andre af Menighedens Medlemmer vilde være behjælpelige med at bygge Præsteboligen. Pastoren har dog endnu ikke modtaget det bestemte Tilbud, og agter først at raadspørge på med sin nuværende Menighed paa Puget Island og i Cathlamet. Tid.

Betalt for Harold.

Bas D R Berende, Buffalo Center, Iowa, \$2, Herman Rafin, Harmony, Minn, O B Hanson, Albert Lea, Minn, R J Mjelde, Chicago, Ill, hver \$1, B S Roland, Clayton, Wash, Helen K Nelson, Harmony, Minn, Gunder Johnson, Parkland, Wash, O R Eggen, Grove City, Minn, Mrs M Solberg, Portland, R Dak, J G Hefseth, Haller City, Wash, Ole Flaaten, Rising Sun, Wis, Anton Spilde, Marcher, Minn, R Kolben, Ellison, Mont, James Halvorsen, Helena, Mont, J H Jackson, Butte, Mont, Mrs J Lund, Butte, Mont, hver 50 Cent.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Samlet af Eleonore Kristine og Amanda Sophie Halle af Bions Menighed ved Norman, Wash., fra følgende:

Thomas Hansen, I O Stubb, J Furness, S Knutson, Rosanus Knutson, Mrs Laura Knutson, hver 50 Ct. Mrs E O Stubb, Mrs B O Lee, Mrs Marie Nelson, Miss Eleonore Kristine Halle, Mr Stener Hjelte, Mrs E O Berem, Miss Karen J Halle, hver 25 Ct. Miss Amanda Sophie Halle, 15 Ct. Carl J Hansen, Miss Helena Stubb, Mr Otto Stubb, Miss Carrie Stenson, Carl Ferd Halle, Miss Clara Knutson, Mr Knut Knutson, hver 10 Ct.

Hans Gulbrandson, Albert Lea, Minn, \$5.

Samlet af Past. B. Garstad:

M Kolben, Ellison, Mont, Oscar Karlson, Helena, Mont, J H Jackson, Butte, Mont, Mrs Analia Lund, Butte, Mont, hver \$1, E Petersen, Butte, Mont, \$2.

Parkland, Wash, 17. Sept. 1896.

T. Larsen, Kasserer.

Til Statterdere!

Vi betale Statten for vore Venner, som sender os 35 Cents for hver Lot og en usigelig Beskrivelse af Bois Blocks og Addition

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalbare i Tacoma — ikke Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University, Parkland, Pierce Co., Wash.

T. Larsen, Kass.

Pacific Lutheran University.

Opstarten begynder den 18de Sept. 1896 og slutter den 19de Dec. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kurser. Enhver kan vælge sine Fag. Gaude Quiter og Bøger modtages som Elever, og det kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Rusl. Skorthand og Typewriting omtales \$1.00, Bærelse koster fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Lagerplads en Dollar Termin.

I Barneskolen altes Undervisning i Religion og Rusl saavel som i de sædvanlige Commonskolefag. Distributionsgerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Bærelse 10cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Vagteligning 1 Doll. Aaret. I Regelen betales for hele Terminen forudsat.

Ansøgninger om Oplysning indsendes snarest mulig til Rev. D. Grønbech Parkland Pierce Co. Wash

The Red Front.

Ætten med et stort Lager af alle nye og moderne
de nyeste og moderneste

- Cutaway Suits
- Single Breasted Sack Suits
- Double Breasted Sack Suits
- Round Cut Suits

J. Clay Worstedts, Serges og Cassamire i smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Præleri, ingen falske Paastaaelser, intet Humbugsalg.

Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for
Penge og kjøbes for Kontant.

om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer
til Priser, som er værdt at stjele Opmærksomhed.

"Men' Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Fortelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK.

P. Jensen, Fern Hill. Norsk Familie-Mediciner. Høbert Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC

THE DINING CAR ROUTE

ACROSS THE CONTINENT

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago..	10 30 p. m.	5 55 a. m.
Omaha og Kansas City	10 30 p. m.	10 50 p. m.
Portland	6 10 a. m.	3 40 p. m.
Seattle	11 20 p. m.	10 10 p. m.
Seattle (60 Minutter)	5 10 a. m.	6 05 a. m.
Seattle (90 Minutter)	7 00 a. m.	7 40 a. m.
Seattle (30 Minutter)	10 30 a. m.	10 10 a. m.
Seattle (30 Minutter)	4 00 p. m.	3 55 p. m.
Seattle	7 00 p. m.	7 30 p. m.
Seattle	10 15 p. m.	11 05 p. m.
Carbondale	4 45 p. m.	8 50 a. m.
Olympia, Grays Harbor og Duwamish	3 50 p. m.	10 25 a. m.

*Løgn til Olympia, Duwamish og South Bend afgaar hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Løgn afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

For Seattle, Port Townsend og Victoria.
Afgaar fra Tacoma Daglig undtagen Mandag, 8 0 a. m.
Afgaar fra Victoria Daglig undtagen Mandag, 8.30p. m.

Mere indførende Oplysninger samt Kartter, Timetavler osv. kan man faa ved at henvende sig til:

A. D. CHARLTON, A. C. P. A. Portland Oregon.

A. FINLINC, Gen. A. t., 925 Pacific Avenue, Tacoma.

Ticket Off. 925 Pac. Ave. Depot Ticket Off. 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash.
Kan træffes daglig i Hr. Fængsruks
Blod i Nærheden af Universitetet.

Commonwealth Title & Trust Company

Abstracts of Title,
to all Lands in Pierce County
Furnished by
Commonwealth Title & Trust Company
Cor. 12th St & Pacific Ave.
Telephone 101. Tacoma Wash.

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Barge Office

Friskeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne bi med Raad og Daad.

Folk, som kommer fra Vesten, fjører med Belt Line Street Car lige til Døren.

The Bay City Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbforretning i Tacoma.
Telephone 9.
1118 - PACIFIC AVENUE. - 1118

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk,
Ansjovis, Primost,
m. m.

Paa Hj. af Ilte og C Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

J. M. Arntson,

Norsk Sagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter, saasom: Skjæder, Kontrakter, m. m.

Room 432 Wash. Block, 111 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

H. V. ROBERTS,

Candlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality

Call and get prices . . .

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

C. QUEVLL,

Uorsk Læge.

1161 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.

Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af Jewellery, solid og plated Sølvsager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma.....Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. - - - - - Tacoma, Wash

Large General Store

of the

St. Paul & Tacoma Lumber Co.

All kinds of Merchandise for Farmers, Hotels and Ships. Wholesale Lumber

Tacoma = = = = = Washington

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Gash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

COR. 11th & R. R. STREET,

CAPITAL, : 100,000.

A. S. Johnson, President.
E. Steinbach, Vice President
H. G. Knutvold, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger.

Kjøber og sælger Vexler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaebnerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de første transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt usolgt N. P. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
The Pacific Lutheran University Association . . .

Udkommer hver Uge og koster forskudsvis 50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til "Pacific Herald" - Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. T. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentfamlere faar, for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

METROPOLITAN

SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Åbent daglig fra Kl. 10. til 3.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$200,000

H. H. Casar, President.

C. W. Guos, Vice President.

O. G. Selvig, Cashier

J. B. Vandervilt, Asst Cashier.

Directors.

Dawmer C. J. Stiles, C. W. Griggs, B. W. Anderson

C. J. Holmes, Theo. Fosmer, Geo. P.

Gaten, H. H. Casar, C. W. Guos,

J. B. Vandervilt.

5 per cent Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaneder, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udlaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkkaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter.